

١٠٢٢٠٨

دانشگاه لایلا

دانشکده علوم پایه

گروه ریاضی

(گرایش محض)

دایان نام کارشناسی ارشد

رده بندی نیم گروه های کلیفورد

از

رؤیا جهان پناه

استادان راهنما

دکتر عباس سهله

دکتر منصور هاشمی

۱۳۸۷ / ۲ / ۱۷

شهریور ۸۶

۱۰۲۳۰۸

تقدیم به پدر و مادر عزیزم

ای کاش آنقدر دستهایم کوچک نبود تا می توانستم خورشید را پیشکش صفای وجودتان کنم . کاش آنقدر ضعیف نبودم و می توانستم کوهها را وادار به تعظیم در مقابل مقام بلندتان کنم . ای کاش می توانستم دریاها را برای قلب پر از مهرتان هدیه آورم .

پدر و مادر عزیز ، وجودتان سراپا نعمت است . بر دستان پر مهرتان بوسه می زنم و همیشه به شما نیازمندم . خرمی از گلهای باغ عشق را با هزاران سپاس به جبران یکی از هزاران خوبیهایتان به شما تقدیم می کنم .

تقدیر و تشکر

مهربانا!

سپاس بیکران تراست . چه ، با نگاه گرم تو آغاز شدم ، در نسیم لطف تو بالیدم و دریا دریا محبتت را نوشیدم و اینسان مرا از منتت چون خودی بی نیاز کردی و در بیکران هستی ، نعمتت را بر من تمام کردی . مرا انسان آفریدی و آموختی علم را و ایمان را و با همه اینها توکل را .

در اینجا لازم است از زحمات دلسوزانه پدر و مادر و خواهران عزیزم ، که در تمام مراحل زندگی ، حامی و پشتیبان من بوده اند ، قدر دانی نمایم .
از زحمات بی دریغ استادان ارجمند ، جناب آقای دکتر عباس سهله و جناب آقای دکتر منصور هاشمی ، که با سعه صدر و صرف وقت و دقت فراوان ، نکات اصلاحی ارزشمندی برای پایان نامه ارائه نموده اند ، تشکر و سپاسگذاری می نمایم .

از داوران گرامی ، جناب آقای دکتر حسین سهله و جناب آقای دکتر نصیر تقی زاده و ناظر محترم ، جناب آقای دکتر بهروز فتحی و اساتید محترم گروه ریاضی دانشکده علوم پایه کمال تشکر را دارم .

فهرست مندرجات

ت	چکیده فارسی	
ث	چکیده انگلیسی	
۱	مقدمه	
۲	فصل اول : تعاریف و مطالب پیشنهاد	
۳	۱.۱ نظریه مجموعه‌ها	
۷	۲.۱ جبر	
۱۳	۳.۱ توپولوژی	
۱۷	۴.۱ نیم گروه معکوس توپولوژیک	
۲۰	۵.۱ آنالیز	
۲۲	فصل دوم : نیم شبکه‌های با ایده آل های اصلی باز	
۲۳	۱.۲ مفروضات	
۲۴	۲.۲ نیم شبکه‌های فشرده با ایده آل های اصلی باز	
۳۴	۳.۲ glt - نیم شبکه‌های فشرده با ایده آل های اصلی باز	
۳۹	فصل سوم : نیم گروه‌های معکوس توپولوژیک	
۴۰	۱.۳ نیم گروه‌های معکوس توپولوژیک با تحدید روی انتقال ها	
۵۱	۲.۳ نتایج	
۵۵	پیشنهاد برای ادامه‌ی کار	
۵۶	واژه‌نامه (انگلیسی به فارسی)	
۶۰	کتاب نامه	

رده‌بندی نیم گروه‌های کلیفورد

رؤیا جهان پناه

در این پایان نامه نشان می‌دهیم هر $bopi - glt$ - نیم گروه کلیفورد، به صورت جمع مستقیم تعداد متناهی از α - نیم گروه‌ها نوشته می‌شود و نیز نشان می‌دهیم فشردگی سازی تک نقطه‌ای الکساندروف یک فضای گسسته‌ی ناشمارا، دارای هیچ ساختار $bopi$ - نیم گروه معکوس (بخصوص کلیفورد) توپولوژیک نمی‌باشد.

واژه‌های کلیدی : نیم گروه‌های معکوس توپولوژیک، نیم گروه‌های کلیفورد، باند جا‌جایی، α - نیم شبکه، glt - نیم شبکه، $bopi$ - نیم گروه.

ABSTRACT :

CHARACTERIZATION OF CLIFFORD SEMIGROUPS

ROYA JAHANPANA

In this thesis, we show that every compact Clifford inverse *glt*-*bopi*-semigroup is a finite direct sum of α -semigroups and show that there exists no structure of topological inverse (especially Clifford) *bopi*-semigroup on the one-point Alexandroff compactification of an uncountable discrete space.

KEYWORDS : Topological inverse semigroup, Clifford semigroup, Com-

mutative band, α - semilattice, *glt* - semilattice, *bopi* - semigroup .

مقدمه

این پایان نامه بر اساس مرجع [۱۰] تنظیم شده و شامل سه فصل می باشد. ابتدا خواص نیم شبکه های با ایده آل های اصلی باز را مورد بررسی قرار می دهیم، سپس با تعریف مفاهیمی چون α - نیم شبکه، glt - نیم شبکه و بررسی قضایای مربوطه، این مفاهیم و قضایا را به نیم گروه های معکوس (بخصوص کلیفورد) توپولوژیک تعمیم داده و $bopi$ - نیم گروه را تعریف می کنیم. مطالب مذکور، به صورت زیر دسته بندی شده اند.

در فصل اول، به بیان مقدمات و تعاریف اولیه پرداخته شده است.

در فصل دوم، به بررسی خواص نیم شبکه های با ایده آل های اصلی یا زمی پردازیم و α - نیم شبکه ها، glt - نیم شبکه ها و $bopi$ - نیم گروه ها را تعریف کرده و قضایای مربوطه را بیان و اثبات می نماییم.

در فصل سوم، با تعریف α - نیم گروه، glt - نیم گروه و $bopi$ - نیم گروه، مطالب عنوان شده در فصل دوم را به نیم گروه های معکوس (بخصوص کلیفورد) توپولوژیک تعمیم داده و دو نتیجه مهم را مطرح می کنیم.

فصل ۱

تعاريف و مطالب پيشنياز

در این فصل که مطالب آن برگرفته از مراجع [۱]، [۲]، [۳]، [۴]، [۵]، [۸] و [۱۲] می باشد، به بیان تعاریف و قضایای اولیه پرداخته ایم.

۱.۱ نظریه مجموعه ها

تعریف ۱-۱-۱.

رابطه‌ی R را روی مجموعه X مرتب جزئی گوئیم، هرگاه انعکاسی، پادمتقارن و متعدی باشد. رابطه‌ی مرتب جزئی R را روی مجموعه X مرتب کلی گوئیم، هرگاه برای هر $x, y \in X$ ، داشته باشیم $x \leq y$ یا $y \leq x$. (X, R) را مجموعه‌ی مرتب جزئی (کلی) نامیم، هرگاه رابطه‌ی R روی مجموعه‌ی X مرتب جزئی (کلی) باشد.

تعریف ۲-۱-۱.

فرض کنید (X, \leq) مجموعه‌ی مرتب جزئی و Y زیر مجموعه‌ی ناتهی X باشد. عنصر a در Y را (i) عنصر مینیمال مجموعه‌ی Y گوئیم، هرگاه برای هر $y' \in Y$ ، اگر $a \leq y'$ ، آنگاه $y' = a$. (ii) عنصر مینیمم مجموعه‌ی Y نامیم، هرگاه برای هر $y \in Y$ داشته باشیم $y \leq a$.

تذکره ۳-۱-۱.

(i) عنصر مینیمم (در صورت وجود)، مساوی عنصر مینیمال است.
(ii) در مجموعه‌ی مرتب کلی، عنصر مینیمال، مساوی عنصر مینیمم است و برعکس.

گزاره ۴-۱-۱.

□ اگر X مجموعه‌ی مرتب جزئی و Y زیرمجموعه‌ی ناتهی از X باشد، آنگاه Y حداکثر یک عنصر مینیمم دارد.

تعریف ۵-۱-۱.

(i) گوئیم (X, \leq) در اصل مینیمال صدق می کند ، هرگاه هر زیرمجموعه‌ی نا تهی از X ، دارای عنصر مینیمال باشد .

(ii) (X, \leq) را خوش ترتیب نامند هرگاه:

(۱) (X, \leq) در اصل مینیمال صدق کند.

(۲) X مجموعه‌ی مرتب کلی باشد .

تعریف ۱-۱-۶.

فرض کنید (A, r) و (B, t) دو مجموعه‌ی مرتب باشند ، در این صورت گوئیم (A, r) با (B, t) متشابه است و می نویسیم

$(B, t) \sim (A, r)$ ، هرگاه تابعی مانند $f: A \rightarrow B$ موجود باشد به طوری که

(i) f تناظر یک به یک باشد ، که در این صورت می نویسیم $A \cong B$ ،

(ii) اگر $(x, y) \in r$ ، آنگاه $(f(x), f(y)) \in t$.

تابع f را حافظ ترتیب (تابع تشابه یا نگاشت تشابه) نامیم .

تعریف ۱-۱-۷.

فرض کنید (A, r) یک مجموعه‌ی مرتب باشد و $a \in A$. در این صورت مجموعه‌ی

$$S_a(A) = \{ x \mid x \in A, xra \}$$

را قطعه‌ی ابتدایی A در a گوئیم .

قضیه ۱-۱-۸ .

(i) رابطه‌ی \sim (در تعریف ۱-۱-۶) ، در مجموعه‌ی همه‌ی مجموعه‌های مرتب ، یک رابطه‌ی هم‌ارزی است .

(ii) هر دو مجموعه‌ی خوش ترتیب دلخواه ، یا متشابهند و یا یکی از آن ها با قطعه‌ی ابتدایی از دیگری متشابه است .

□

قضیه ۱-۱-۹ .

فرض کنید (A, r) و (B, t) مجموعه‌های مرتب و متشابه باشند و $f: A \rightarrow B$ تابع تشابه باشد . در این صورت

(i) اگر a یک عنصر مینیمم (A, r) باشد، آنگاه $f(a)$ یک عنصر مینیمم (B, t) است و برعکس.

(ii) اگر b یک عنصر ماکسیمم (A, r) باشد، آنگاه $f(b)$ یک عنصر ماکسیمم (B, t) است و برعکس.

□ برهان: رجوع شود به مرجع [۲]، قضیه‌ی ۱۳ (صفحه‌ی ۱۰۹).

قضیه ۱-۱-۱۰.

فرض کنید (A, r) یک مجموعه‌ی مرتب باشد و $A \cong B$. در این صورت رابطه‌ی ترتیبی مانند r^* در B وجود دارد به

طوری که $(A, r) \sim (B, r^*)$. □

تعریف ۱-۱-۱۱.

فرض کنید X یک مجموعه باشد. در صورتی که X منتهای باشد، عدد اصلی X را تعداد اعضای X تعریف می

کنیم. عدد اصلی مجموعه‌ی X را با $|X|$ ، عدد اصلی \mathbb{N} را با \aleph_0 (الف صفر) و عدد اصلی \mathbb{R} را با \aleph (الف) نشان

می‌دهیم. همچنین عدد اصلی بعد از $|X|$ را با $|X|^+$ نشان می‌دهیم.

گزاره ۱-۱-۱۲.

(i) عدد اصلی دو مجموعه‌ی نامتناهی A و B فقط و فقط وقتی مساویند که این دو مجموعه هم‌عدد باشند، یعنی

$$A \cong B$$

(ii) مجموعه‌ی X ناشمارا است، اگر و تنها اگر $\aleph_0 < |X|$.

(iii) اعضای هر رده‌ی هم‌ارزی، دارای اعداد اصلی متساویند و اعداد اصلی اعضای متعلق به رده‌های هم‌ارزی

متمايز، متمایزند.

(iv) اگر α و β دو عدد اصلی باشند، آنگاه فقط و فقط یکی از روابط $\alpha < \beta$ ، $\alpha = \beta$ یا $\beta < \alpha$ برقرار است.

(v) اگر (A, r) و (B, t) دو مجموعه‌ی مرتب کلی باشند، آنگاه عدد اصلی دو مجموعه با هم برابرند، اگر و تنها

اگر رابطه‌ی ترتیبی مانند r^* موجود باشد به طوری که $(A, r) \sim (B, r^*)$.

تعریف ۱-۱-۱۳.

فرض کنید X یک مجموعه باشد. X را یک عدد ترتیبی گوئیم، هرگاه برای هر $a \in X$ ، داشته باشیم $a \subseteq X$. کلاس

همه‌ی اعداد ترتیبی را با Ω نشان می‌دهیم. برای هر $\alpha \in \Omega$ قرار می‌دهیم

$$\Omega(\alpha) = \{\beta \in \Omega \mid \beta \leq \alpha\}.$$

رابطه‌ی \leq را روی $\Omega(\alpha)$ بدین صورت تعریف می‌کنیم که برای هر $\gamma, \beta \in \Omega(\alpha)$ می‌نویسیم $\gamma \leq \beta$ اگر $\Omega(\gamma) \subseteq \Omega(\beta)$. فرض کنید α و β دو عدد ترتیبی دلخواه باشند، در این صورت یکی و تنها یکی از روابط $\beta < \alpha$ یا $\alpha = \beta$ ، $\alpha < \beta$ برقرار است. مجموعه‌ی $\Omega(\alpha)$ تحت عمل \leq خوش ترتیب است و عدد ترتیبی آن α می‌باشد. اولین عدد ترتیبی نامتناهی که همان عدد ترتیبی \mathbb{N} است را با ω نشان می‌دهیم. عدد ترتیبی بعد از عدد λ را با λ^+ نشان می‌دهند.

مثال ۱-۱-۱۴.

مجموعه‌های

$$\emptyset, \{\emptyset\}, \{\emptyset, \{\emptyset\}\}, \{\emptyset, \{\emptyset\}, \{\emptyset, \{\emptyset\}\}\}, \dots$$

اعداد ترتیبی هستند که به ترتیب، متناظر با اعداد $0, 1, 2, \dots$ می‌باشند. عمل جمع در اعداد ترتیبی به صورت زیر

تعریف می‌شود:

$$\emptyset + \{\emptyset\} = \{\emptyset, \{\emptyset\}\} \equiv 0 + 1 = 1,$$

$$\{\emptyset\} + \{\emptyset, \{\emptyset\}\} = \{\emptyset, \{\emptyset\}, \{\emptyset, \{\emptyset\}\}\} \equiv 1 + 1 = 2, \dots$$

قضیه ۱-۱-۱۵.

اعداد ترتیبی دو مجموعه‌ی خوش ترتیب با هم برابرند، اگر و تنها اگر دو مجموعه‌ی مرتب، متشابه باشند.

□

تعریف ۱-۱-۱۶.

عدد ترتیبی λ را عدد ترتیبی حدی گوئیم، اگر و تنها اگر

(i) عدد ترتیبی α وجود داشته باشد، به طوری که $\alpha < \lambda$ ،

(ii) برای هر $\beta < \lambda$ (که β عدد ترتیبی است)، عدد ترتیبی مانند γ موجود باشد، به طوری که $\beta < \gamma < \lambda$.

به طور معادل ، یک عدد ترتیبی ، عدد ترتیبی حدی می باشد ، اگر و تنها اگر مساوی سوپریمم همه ی اعداد ترتیبی قبل از خودش باشد .

۲.۱ جبر

تعریف ۱-۲-۱.

مجموعه ی ناتهی S همراه با یک عمل دوتایی با خاصیت شرکت پذیری را نیم گروه گوئیم . که شرکت پذیری یعنی

$$r.(s.t) = (r.s).t \quad (r, s, t \in S).$$

نیم گروه S را نیم گروه بدیهی نامیم ، هرگاه دارای یک عنصر باشد .

تعریف ۲-۲-۱.

گوئیم عناصر s و t در نیم گروه S جابجا می شوند اگر $st = ts$.

مرکز S شامل تمام اعضایی از S است که با هر عنصر S جابجا می شوند و آنرا با $Z(S)$ نشان میدهیم .

نیم گروه S را جابجایی یا آبدلی گوئیم ، هرگاه $Z(S) = S$ ، یعنی هر دو عنصر S با هم جابجا شوند .

مثال ۳-۲-۱.

\mathbb{R} و \mathbb{Q} ، \mathbb{Z} ، \mathbb{N} تحت عمل جمع یا ضرب معمولی ، نیم گروه های آبدلی اند .

نمادگذاری ۴-۲-۱.

برای هر عنصر t از نیم گروه S نگاشت $r_t : S \rightarrow S$ با ضابطه ی $(r_t(s) = st)$ را انتقال راست (به ترتیب چپ) S نامیم .

برای زیر مجموعه های A و B از نیم گروه S تعریف می کنیم :

$$AB = \bigcup_{t \in B} At = \bigcup_{t \in A} tB = \{st : s \in A, t \in B\}.$$

تعریف ۱-۲-۵.

عنصر e از نیم گروه S را همانی راست (چپ) برای S گوئیم، اگر برای هر $s \in S$ ، $se = s$ ، $(s = es)$ به ترتیب باشد. یک عنصر همانی راست که همچنین یک عنصر همانی چپ نیز باشد را عنصر همانی گوئیم. عنصر همانی را غالباً با نماد 1 نشان میدهند و اگر S نیم گروهی با همانی 1 باشد، برای هر $s \in S$ تعریف می‌کنیم $s^0 = 1$. یک نیم گروه ممکن است دارای چندین همانی راست (چپ) باشد. هر نیم گروه با عضو همانی چپ و راست، دارای عضو همانی است و عضو همانی یک نیم گروه، منحصر بفرد می‌باشد.

مثال ۱-۲-۶.

فرض کنید S نیم گروهی شامل تمام ماتریس‌هایی به شکل

$$\begin{bmatrix} \circ & x \\ \circ & 1 \end{bmatrix} \quad x \in \mathbb{R}$$

تحت عمل ضرب ماتریس‌ها باشد، آنگاه هر عضو S ، همانی راست S است.

نمادگذاری ۱-۲-۷.

اگر نیم گروه S دارای عضو همانی نباشد، می‌توان نماد جدید 1 را به S با تعریف $s1 = 1s = s$ برای هر $s \in S \cup \{1\} = S^1$ اضافه کرد. اگر S دارای عضو همانی باشد، آنگاه $S^1 = S$.

تعریف ۱-۲-۸.

عنصر e از نیم گروه S ، عنصر خودتوان نامیده می‌شود، اگر $e^2 = e$. مجموعه‌ی همه‌ی عناصر خودتوان نیم گروه S را با $E(S)$ نشان می‌دهیم. نیم گروه S را نیم گروه خودتوان یا باند نامیم، اگر $E(S) = S$. یک نیم گروه خودتوان آبدلی را نیم شبکه گوئیم.

بطور مثال اگر S_1 و S_2 دو مجموعه‌ی ناتهی باشند آنگاه $S_1 \times S_2$ با ضرب

$$(s_1, s_2)(t_1, t_2) = (s_1, t_2)$$

یک نیم گروه خودتوان است .

هر مجموعه‌ی مرتب کلی با ضرب $x * y = \min\{x, y\}$ ، مثال دیگری از یک نیم شبکه است .

تعریف ۱-۲-۹ .

فرض کنید S یک نیم گروه و T یک زیرمجموعه‌ی ناتهی از S باشد ، در این صورت

(i) اگر $T^2 \subseteq T$ ، یعنی اگر T با عمل ضرب در S یک نیم گروه باشد ، آنگاه T یک زیر نیم گروه S است .

(ii) اگر $TS \subseteq T$ ، آنگاه T یک ایده آل راست S است .

(iii) اگر $ST \subseteq T$ ، آنگاه T یک ایده آل چپ S است .

(iv) اگر T هم ایده آل چپ و هم ایده آل راست S باشد، آنگاه T یک ایده آل (دوطرفه) در S است .

اگر T یک نیم گروه (ایده آل) باشد و $T \neq S$ ، آنگاه T را یک زیرنیم گروه (ایده آل) سره نامیم .

تعریف ۱-۲-۱۰ .

فرض کنید A یک زیرمجموعه‌ی ناتهی از نیم گروه S باشد . اشتراک تمام زیرنیم گروه‌های (ایده آل‌های چپ ،

ایده آل‌های راست و ایده آل‌های) S که شامل A باشند ، زیرنیم گروه (به ترتیب ایده آل چپ ، ایده آل راست و ایده آل)

تولید شده بوسیله‌ی A نامیده می شود . زیرنیم گروه تولید شده بوسیله‌ی A را با $\langle A \rangle$ نشان می دهیم . اگر $S = \langle A \rangle$ ،

گوییم A یک مولد نیم گروه S می باشد .

تعریف ۱-۲-۱۱ .

اگر e یک عنصر خودتوان در نیم گروه S باشد ، آنگاه حداقل یک زیرگروه از S شامل e یعنی $\{e\}$ موجود است .

اجتماعی از تمام زیرگروه‌های S شامل e ، زیرگروه ماکسیمال S شامل e نامیده می شود که آن را با $H(e)$ نشان می دهیم

. اگر 1 یک همانی S باشد ، آنگاه $H(1)$ گروه واحدهای S نامیده می شود .

گزاره ۱-۲-۱۲.

فرض کنید S یک نیم گروه باشد و $e \in E(S)$ ، آنگاه $H(e)$ یک زیرگروه از S با عضو همانی e است و

$$H(e) = \{t \in eSe : e \in St \cap tS\}.$$

□

تعریف ۱-۲-۱۳.

فرض کنید S و T دو نیم گروه باشند. در این صورت نگاشت $\theta : S \rightarrow T$ را همریختی نامیم، هرگاه برای هر $s, s' \in S$ داشته باشیم

$$\theta(ss') = \theta(s) \theta(s').$$

یک همریختی که ۱-۱ و برو باشد را بکریختی گوئیم.

فرض کنید $\theta : S \rightarrow T$ یک همریختی از نیم گروه S به توی نیم گروه T باشد، آنگاه $\theta(S)$ زیر نیم گروه T است و علاوه بر آن داریم:

(i) اگر A ایده آل چپ (ایده آل راست، ایده آل و زیر نیم گروه) S باشد، آنگاه $\theta(A)$ ایده آل چپ (به ترتیب ایده آل راست، ایده آل و زیر نیم گروه) $\theta(S)$ است.

(ii) اگر B ایده آل چپ (ایده آل راست، ایده آل و زیر نیم گروه) T باشد، آنگاه $\theta^{-1}(B)$ ایده آل چپ (به ترتیب ایده آل راست، ایده آل و زیر نیم گروه) S است.

تعریف ۱-۲-۱۴.

رابطه‌ی هم ارزی R روی نیم گروه S ، یک همنهشتی نامیده می‌شود، اگر $(s, t) \in R$ و $u \in S$ نتیجه دهد:

$$(us, ut), (su, tu) \in R.$$

فرض کنید $s \in S$. مجموعه‌ی تمام اعضای S مانند t به قسمی که $(s, t) \in R$ را کلاس هم ارزی (رده هم ارزی) شامل s نامیم.

تعریف ۱-۲-۱۵.

یک ایده آل چپ (ایده آل راست، ایده آل) از نیم گروه S ، مینیمال گفته می شود، اگر به طور سره شامل هیچ ایده آل چپ (به ترتیب ایده آل راست، ایده آل) دیگری از S نباشد.

یک نیم گروه می تواند دارای چند ایده آل راست و چپ مینیمال باشد. ولی هر نیم گروه شامل حداکثر یک ایده آل مینیمال است. ایده آل مینیمال S را در صورت وجود با $M(S)$ نشان می دهند.

تعریف ۱-۲-۱۶.

نیم گروه S را ساده ی چپ (راست) می نامیم، هرگاه شامل ایده آل های چپ (راست) سره نباشد. S را ساده گوئیم، هرگاه شامل هیچ ایده آل دوطرفه ی سره نباشد.

مثال ۱-۲-۱۷.

فرض کنید S مجموعه ی همه ی ماتریس های به شکل

$$\begin{bmatrix} x & 0 \\ y & 1 \end{bmatrix} \quad x, y \in (0, \infty)$$

باشد. اگر عمل ضرب را همان ضرب ماتریس ها تعریف کنیم، آنگاه S ساده است ولی نه ساده ی چپ و نه ساده ی راست است. زیرا به عنوان نمونه، زیرمجموعه ی S با شرط $y > 1$ یک ایده آل چپ سره و زیرمجموعه ی S با شرط $y > 2x$ یک ایده آل راست سره از S می باشند.

قضیه ۱-۲-۱۸.

فرض کنید S یک نیم گروه باشد، در این صورت S ساده ی چپ (راست) است، اگر و تنها اگر برای هر $t \in S$ داشته باشیم $St = S$ ($tS = S$). همچنین S ساده است، اگر و تنها اگر برای هر $t \in S$ ، $tS = S$.

□

گزاره ۱-۲-۱۹.

فرض کنید S یک نیم گروه باشد. در این صورت

(i) یک ایده آل چپ L از S مینیمال است، اگر و تنها اگر برای هر $s \in L$ داشته باشیم $La = Sa = L$.

(ii) اگر S ایده آل چپ مینیمال داشته باشد، آنگاه هر ایده آل چپ S شامل یک ایده آل چپ مینیمال است.

(iii) ایده آل I از S مینیمال است، اگر و تنها اگر برای هر $s \in I$ ، داشته باشیم $SsS = I$. در این حالت $IaI = I$

برای هر $s \in S$. در اصل ایده آل های مینیمال، ساده هستند.

□

تعریف ۲-۲-۲۰.

فرض کنید E یک باند باشد. برای هر e و f در E قرار می دهیم $e \leq f$ ، اگر و تنها اگر $ef = fe = e$. می توان نشان داد که رابطه \leq ، یک ترتیب جزئی روی E می باشد.

تعریف ۲-۲-۲۱.

عنصر خودتوان e در E را عنصر ماکسیمال (مینیمال) E گوئیم، هرگاه به ازای هر f در $E \setminus \{e\}$ داشته باشیم $ef \neq e$ ($ef \neq f$). زیر مجموعه ای همه ی عناصر خودتوان ماکسیمال E را با $Max E$ نشان می دهیم.

قضیه ۲-۲-۲۲.

فرض کنید S یک نیم گروه و e خودتوانی در S باشد، آنگاه روابط زیر معادلند:

(i) Se یک ایده آل چپ مینیمال S است.

(ii) eS یک ایده آل راست مینیمال S است.

(iii) $eSe (= eS \cap Se)$ زیر گروه ماکسیمال S شامل e می باشد.

□

تعریف ۲-۲-۲۳.

فرض کنید S یک نیم گروه و e عضو خودتوان در S باشد، e را خود توان مینیمال S گوئند، اگر در روابط (i) و (ii) قضیه ی قبل صدق کند.

گزاره ۱-۲-۲۴.

فرض کنید S یک نیم گروه باشد، در این صورت

(i) هر عضو خودتوان مینیمال S ، عضو $M(S)$ (ایده آل مینیمال S) است.

(ii) اگر S یک عضو خودتوان مینیمال داشته باشد، آنگاه $M(S) = L \cap R$ ، که L یک ایده آل چپ مینیمال و R یک ایده آل راست مینیمال S است.

□

۳.۱ توپولوژی

تعریف ۱-۳-۱.

فرض کنید X یک فضای توپولوژیک باشد و همچنین فرض کنید $E \subseteq X$ و $p \in X$ ، در این صورت

(i) نقطه‌ی p را یک نقطه‌ی حدی مجموعه‌ی E گوئیم، هرگاه هر همسایگی p ، شامل نقطه‌ی غیر از p ، مانند $q \in E$ باشد.

(ii) p را نقطه‌ی تنهای (منفرد) E نامیم، هرگاه p نقطه‌ی حدی E نباشد.

(iii) مجموعه‌ی E را بسته گوئیم، هرگاه شامل تمام نقاط حدی‌اش باشد.

(iv) نقطه‌ی p یک نقطه‌ی درونی E است، هرگاه همسایگی باز از p مانند N موجود باشد، بطوریکه $N \subseteq E$.

مجموعه‌ی نقاط درونی E را با $\text{int}(E)$ یا E° نشان می دهیم.

(v) مجموعه‌ی E را باز نامیم، هرگاه هر نقطه‌ی E یک نقطه‌ی درونی‌اش باشد. به عبارت معادل $E = \text{int}(E)$.

تعریف ۱-۳-۲.

فرض کنید X یک فضای توپولوژیک باشد و $A \subset X$. گوئیم A در X چگال است، هرگاه به ازای هر $x \in X$ ، هر